



# Cuvântul care zidește

FOAIA DUMINICALĂ A PAROHIEI „ȘERBAN VODĂ”  
Anul V Nr. 18 (218) - 3 mai 2015

**DUMINICA A 4-A DUPĂ PAȘTI  
(a Slăbănogului)**

**SF. CUV. IRODION DE LA LAINICI;  
SF. TIMOTEI ȘI MAVRA, SOȚIA LUI;  
SF. MC. DIODOR ȘI RODOPIAN**

În a patra duminică de la slăvitul praznic al Învierii Domnului se citește Evanghelia vindecării de către Mântuitorul Hristos a unui om paralizat (slăbănog) la scaldătoarea Betezda din Ierusalim, după textul pericopei Evangheliei de la Ioan, cap.5, 1-15.

**M**inunile săvârșite de Mântuitorul Hristos asupra multor persoane aflate în suferință și boală, pun în lumină atât puterea dumnezeirii sale, cât și faptul că Hristos Domnul se apleacă cu milostivire asupra durerii umane, fie ea trupească sau sufletească, și tămăduiește toată boala și neputința. Cu această putere tămăduitoare, cu trupul său cel înviat și slăvit, rămâne prezent până la sfârșitul veacurilor în Biserica Sa, dăruindu-Se nouă în Sfintele Taine, izvor de vindecare și de sfințire a vieții noastre.

În Ierusalim, la scaldătoarea Betezda, în cele cinci pridvoare ale ei se găsea o mulțime de oameni bolnavi cuprinși de multe suferințe, așteptând acolo momentul vindecării lor. Pentru că așa cum spune Sfânta Evanghelie, apa din scaldătoare avea o putere miraculoasă și „un înger al Domnului se cobora din când în când și turbura apa” iar cel care intra primul se face sănătos.

Aici, Iisus Mântuitorul întâlnește un om paralizat, bolnav de 38 de ani, care zăcea acolo, așteptând poate de ani de zile să fie ajutat de cineva să intre și el în scaldătoare și să fie vindecat de neputința sa. Totul părea însă zadarnic pentru că neavând pe nimeni, alții îi luau înaintea, iar el neputincios lângă scaldătoarea speranțelor sale de înzdrăvenire, rămânea plângându-și durerea. Nu-l băga nimeni în seamă, nici măcar foștii prieteni și cunoscuți, nici concitadini de-ai lui. Lipsea - omul credinței și al faptei milostive -, care să se aplece și să cerceteze pe cel căzut sau însingurat, rănit sau bolnav. Venind lângă el, Mântuitorul Hristos, cunoscându-i în amănunt viața lui, îl

## NEVOIA DE OM, NEVOIA DE BISERICĂ VIE



întreabă: „Vrei să te faci sănătos?”, adică vrei să primești vindecarea la care nici nu mai speri? Slăbănogul, desigur că dorea să se vindece și răspunde lui Iisus: „Doamne, om nu am care să mă arunce în scaldătoare când se tulbură apa.” Aici este momentul central al întâlnirii lui cu Iisus, clipa care îi schimbă radical viața, căci deși nu-L cunoștea pe El, Acesta îi redă sănătatea, reintegrându-l în comunitatea din care făcea parte. O, bietul om, nu știa că lângă el acolo îl are pe Dumnezeu, și nu trebuie să mai aștepte să vină altcineva să-l ajute și să-l arunce în scaldătoare, căci Hristos tămăduitorul îl va vindeca. În mod cu totul surprinzător, Iisus îi spune, citindu-i durerea vieții lui: „Scoală-te, ia-ți patul tău și umblă.” Și în mod minunat cel paralizat se ridică pe picioarele lui sănătoase, își strânse patul în care zăcuse ani de zile și plecă spre casa sa sănătos. Minunea s-a petrecut însă într-o zi de sâmbătă, iar fariseii îl apostrofau pe cel vindecat că încalcă legea și așteptau să vadă cine l-a tămăduit ca să-L învinuiască și pe Iisus.

Mai târziu, Iisus l-a întâlnit pe paralizatul vindecat în templu. Probabil că mișcat de

minunea care i s-a întâmplat, venise să-l mulțumească lui Dumnezeu. Iisus îi spune că El este cel care l-a făcut sănătos. Dar l-a și atenționat: „De acum să nu mai greșești ca să nu ți se întâmple ție ceva mai rău”, descoperind aici legătura dintre păcat și boală, la rădăcina slăbănogirii lui fiind păcatele care le-a săvârșit. De aceea Mântuitorul Hristos, Dumnezeu fiind, i-a iertat păcatele mai întâi, l-a dezlegat de legătura și robia păcatului, vindecându-i sufletul. Iar apoi i-a dat și vindecarea cea după trup. L-a iertat deci și l-a vindecat.

Din relatarea Sfintei Evanghelii, învățăm și noi să fim aproape de cei în suferință, de cei singuratici și părăsiți, să-i ajutăm, căci sunt semenii noștri. De asemenea, suntem datori să ne îngrijim de vindecarea trupului când avem neputințe, boli și încercări, să avem credință și răbdare și să ne îngrijim și de suflet, curățindu-l de păcate și adăpându-l din izvorul harului lui Hristos.

Iar puterea iertării păcatelor și darul vindecărilor l-a lăsat Mântuitorul Hristos prin Apostolii săi Bisericii, spre înnoirea și sfințirea vieții noastre. ❖

*Preot Eugen Moraru*

# Ultimul mare reprezentant al paisianismului

## SFÂNTUL CUVIOS IRODION DE LA LAINICI

În mai puțin de o lună – 11 aprilie - 3 mai – calendarul ortodox ne prilejuiește sărbătorirea a trei mari reprezentanți ai neoisihasmului românesc: Sfântul Ierarh Calinic de la Cernica (11 aprilie), care a trăit între 1787 și 1868; și-a făcut ucenicia duhovnicească, a devenit stareț și a călăuzit în duh de ascultare și în rugăciune mănăstirea Cernica reînviată de unul din cei mai mari ucenici ai Sfântului Cuvios Paisie de la Neamț – Sfântul Cuvios Gheorghe de la Cernica; Sfântul Cuvios Vasile de la Poiana Mărului (25 aprilie) născut în ținuturile Ucrainei în anul 1692, dar care a venit în țările române și până la sfârșitul vieții sale s-a ocupat de reorganizarea monahismului în zona Buzău-Vrancea, a devenit dascăl al rugăciunii lui Iisus, a adus la lumină scrieri filocalice, și a fost părintele spiritual al Sfântului Cuvios Paisie de la Neamț; și iată, Sfântul Cuvios Irodion de la Lainici (3 mai), ucenicul dar și duhovnicul Sfântului Calinic de la Cernica.



Calinic este hirotonit episcop la Râmnicu Vâlcea unde și-a luat cu el mai mulți ucenici pentru a-i fi spre ajutor în refacerea episcopiei amintite ce era într-o vizibilă decădere.

Printre ucenicii luați este și monahul Irodion pe care-l va trimite pe la sfârșitul anului 1851 la Schitul Lainici de pe Valea Jiului și pe care-l va hirotoni diacon și apoi preot în anul 1853, numindu-l eclesiarh. Iar din 1854 îi încredințează stăreția schitului Lainici. Până în 1900 starețul Irodion a păstorit acest schit 41 de ani, cu mici intermitențe. A fost cel mai longeviv stareț al schitului Lainici din toate timpurile.

După moartea duhovnicului său, Sfântul Calinic, episcopul, își ia ca duhovnic pe ucenicul său Irodion, starețul de la Lainici. Astfel ucenicul îi devine duhovnic adevărat. Nu după mult timp, cucerindu-se de evlavie sa, Sfântul Calinic îl va numi „Luceafărul de la Lainici”. Simțea o mare ușurare, avea o aleasă încredere și deosebită apreciere la adresa starețului Irodion.

Venea foarte des la Lainici Sfântul Calinic la povață și spovadă. Se cunoaște faptul că spre sfârșitul vieții avea la sufletul său acea triadă de mănăstiri – Cernica, Frăsinei și Lainici - la care ținea foarte mult și pe care le susținea în rugăciunile sale.

Cuviosul Irodion, ca toți marii sfinți, a avut foarte multe ispiti din partea confrăților săi, dar el, formându-se în duhul isihast cernican, le biruia cu smerenie și cu răbdare. Cu cât înainta

în virtute, cu atât i se înmulțeau ispitele, călîndu-se în ele precum aurul în foc. Acesta fiind paradoxul sfințeniei – suferința.

Foarte repede i se duce fama atât în Oltenia cât și dincolo de Carpați, în Transilvania Imperiului Austro-Ungar. Devenise făcător de minuni din viață. Avea puterea de a alunga duhurile necurate din oameni, îi radiografia la prima vedere, spunându-le păcatele lor și cele ale înaintașilor lor.

Era și văzător cu duhul. Foarte multă lume se vindeca și afla alinare de la el.

Pe 3 mai 1900 Cuviosul Irodion se mută la Domnul. La 7 ani de la înmormântarea sa, starețul Teodosie Popescu, la insistențele ucenicului Cuviosului Irodion – ieromonahul Iulian Drăghicioiu, cere episcopului Râmnicului blagoslovenie pentru a-l dezgropa. Aceasta fiind o foarte veche tradiție monahală, care se păstrează mai ales în Muntele Athos până azi, ca la 7 ani de la moartea monahului, acesta se dezgropă și i se face din nou slujba înmormântării.

Așa s-a petrecut și cu trupul Cuviosului Irodion. Este dezgropat, însă cu toții au rămas surprinși deoarece trupul era întreg și neputrezit. Au raportat episcopului faptul acesta, la care episcopul ar fi exclamat: „Aista mi-ai fost, Irodioane” (adică chiar așa sfânt cu adevărat mi-ai fost, Irodioane).

Este pus din nou în mormânt. Aici însă se făceau minuni, se vindecau demonizații și se alungau duhurile necurate. În 1929 este din nou dezgropat și i se mută oasele, iar în 1983 s-a făcut o încercare nereușită de a i se găsi moaștele. Abia la 10 aprilie 2009, în chiar ajunul zilei Sfântului Calinic, i se găsește mormântul. după îndelungi căutări, cu multe zile de post și rugăciune, și în prezența Mitropolitului Irineu al Olteniei. Cuviosul Irodion hotărâse însă că venise timpul să se arate și să fie de folos celor care îl căutau pentru ajutor, tămăduire și întărire. A fost o minune! Aceasta este a treia aflare a moaștelor.

Iar la 1 mai 2011 a avut loc slujba de canonizare a acestui mare sfânt al ortodocșilor români.

Binecuvântarea sfântului o putem însă primi nu numai la Mănăstirea Lainici, dar și în București, căci moaștele sale se află la Biserica Sfântul Vasile de pe Calea Victoriei. Aici au fost aduse spre închinare pe 14 septembrie 2014, de hram, lăsându-se bisericii un fragment care a fost pus cu mare evlavie alături de icoana Cuviosului. ❖



# SFÂNTUL MARE MUCENIC EFREM CEL NOU, GRABNIC AJUTĂTOR



Sfântul Cuvios Irodion de la Lainici și Sfântul Mare Mucenic Efrem cel Nou au în comun cel puțin trei lucruri: se află în calendar la două zile distanță 3 mai și respectiv 5 mai. Și tot două zile au despărțit slujbele de canonizare de la începutul lunii mai din anul 2011! Amândoi au fost descoperiți când au dorit ei și când a rânduit bunul Dumnezeu.

**S**fântul Efrem este grabnic ajutor, tămăduind boli și neputințe, ajutând celor care au procese, examene sau alte greutăți. Foarte multe minuni a făcut Sfântul celor care s-au rugat lui, citindu-i acatistul, sau celor care au mers la Nea Makri, Grecia pentru a se închina la moaștele sale. A început să fie cunoscut și la noi, mulți citindu-i acatistul sau paraclisul la nevoie. Drept mulțumire, o creștină a dăruit anul trecut bisericii Șerban Vodă o icoană cu Sfântul Mare Mucenic Efrem cel Nou. (n.r)

## Viața Sfântului Mucenic Efrem cel Nou

Sfântul Efrem cel Nou, numit Mare Mucenic și Tămăduitor, s-a născut în data de 14 septembrie 1384, în ziua praznirii Înălțării Sfintei Cruci, în orașul Trikala, în Grecia. În urma Botezului, copilul a primit numele de Constantin. Rămânând orfan de tată încă de mic, sfântul a fost neîncetat mângâiat de harul lui Dumnezeu.

El pleacă de acasă spre a nu fi înrolat cu forța în armata otomană care, din anul 1393, stăpânea această regiune. La vârsta de numai 14 ani, el va intra că monah în Mănăstirea Buna Vestire, mănăstire zidită pe locul numit „Colina Neprihăniților”, undeva în Atica, Grecia, la 30 km nord de Atena.

Aici va sta 27 de ani în rugăciune, dar și pătimire. După oarecare vreme, sfântul este hirotonit preot (ieromonah).

În anul 1416, otomanii ocupă și peninsula Atica. În anul 1424, atacând mănăstirea, păgânii îi omoară pe toți călugării, afară de Sfântul Efrem cel Nou, care nu se afla în mănăstire atunci, ci într-o peșteră de lângă mănăstire, în care obișnuia să se nevoiască.

Peste încă un an, păgânii otomani vor ataca din nou mănăstirea, cu această ocazie prinzându-l și pe Sfântul Efrem. În ziua de 14 septembrie 1425, dată în care sfântul împlinea 41 de ani, el a fost luat rob de către turcii cei păgâni. Înălțarea Sfintei Cruci, a cărei sărbătoare se prăznuia în acea zi, a coincis cu urcarea Sfântului Efrem cel Nou pe crucea pătimirilor. Turcii îl vor supune pe sfânt



la chinuri groaznice, chiar în curtea mănăstirii sale.

Supușii diavolului, văzând că Sfântul Efrem a rămas calm, netulburat și luminos, au început a-l tortura într-un chip crunt. Sfântul a pățimit grațnic, sălbăticia păgânilor turci fiind de neimaginat. El a fost pironit cu cuie de un dud ce încă mai există în acel loc, spânzurat fiind cu capul în jos, iar mai apoi străpuns cu mulțime de cuie lungi, de fier, în vreme ce în pânțele i s-a înfipt un lemn aprins, care îi ardea interiorul.

Sfântul Efrem cel Nou a adormit în Domnul în ziua de 5 mai 1426, într-o zi de joi, în jurul orei 9, în vârstă fiind de numai 42 de ani. Bătaia și tortura zilnică nu l-au făcut pe Sfântul Efrem să renunțe la Hristos și să devină musulman.

Sfintele lui Moaște au fost descoperite în data de 3 ianuarie 1950.

## Descoperirea Moaștelor Sfântului Efrem cel Nou

Atât viața, cât și faptele și martiriul sfântului, dimpreună cu Sfintele lui Moaște, au rămas tănuite vreme de mai bine de cinci sute de ani. Din rânduiala lui Dumnezeu însă, Sfântul Efrem cel Nou va fi descoperit în ziua de 3 ianuarie 1950.

În acea vreme s-a ridicat o mănăstire de maici pe locul celei vechi, în care a viețuit o vreme Sfântul Efrem cel Nou. Stareța de atunci, maica Macaria, adormită în Domnul la dată de 23 aprilie 1999, se plimba printre ruinele mănăstirii celei vechi, primind gândul despre mulțimea sfintelor moaște ce au hrănit

acel pământ sfânt.

Vreme îndelungată, maica s-a rugat lui Dumnezeu să o învrednicească de a-i descoperi măcar unul din mulțimea sfinților martirizați în acel loc. În chip minunat, maicii i s-a descoperit să sape într-un anumit loc din zonă. Chemând pe unul dintre muncitorii ce munceau la mănăstire, maica i-a arătat locul cu pricina și l-a rugat să sape acolo. Deși la început n-a vrut, muncitorul a început să sape, grăbit și fără de grijă. Maica l-a rugat să sape mai lin, spre a nu strica moaștele pe care le va găsi. Luată în răs, muncitorul a continuat până ce dădu de capul unui sfânt, minunat mirositor. În-mărmurit, muncitorul a căzut la pământ.

Plecând muncitorul, maica a îngenunchat și a sărutat cu mare evlavie sfintele moaște. Săpând cu mâinile sale, ea a dat peste mânecele rasei sfântului, păstrată neputrezită, precum și peste corpul întreg al unui sfânt mucenic.

Săvârșind în acel loc slujba Vecerniei, maica auzi în spatele ei pașii unui bărbat ce pășea sigur pe el. Dintr-o dată, auzi zicându-i-se: „Cât timp vrei să mă mai lași aici?” În acea clipă, ea văzu înaintea ei un călugăr înalt, cu barbă până la piept. Maica i-a răspuns, zicând: „Iartă-mă, dar mâine, cum se luminează de ziuă, voi avea grijă de tine.” Atunci, sfântul s-a făcut nevăzut.

A două zi, maica Macaria a curățat Sfintele Moaște și le-a așezat în Altarul bisericii mănăstirii, înaintea lor aprinzând o candelă. În aceeași noapte, Sfântul Efrem cel Nou i-a apărut maicii, în vis, spunându-i numele său, cât și cele despre viața lui. Mai apoi, maica va așeza moaștele înaintea sfintei lui icoane, spre închinare și mângâiere celor ce vin și cad cu credință înaintea lor. ❖

Sursa - [crestinortodox.ro](http://crestinortodox.ro)  
Text adaptat

### Contribuiți la CONSTRUCȚIA AȘEZĂMÂNTULUI SOCIAL ȘI PICTAREA BISERICII

Potrivit Codului Fiscal „contribuabilii pot dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 2% din impozitele deja plătite în anul 2014. Puteți redirecționa această sumă în contul bisericii completând formularele 230 pentru venituri din salarii sau 200 pentru alte venituri decât salarii. Se depun până la 25 mai 2015 la organul fiscal în a cărui rază teritorială aveți domiciliul [www.parohiaserbanvoda.ro/Donatii](http://www.parohiaserbanvoda.ro/Donatii)



În numărul trecut arătam că partea de la începutul Liturghiei se numește „Liturghia catehumenilor” sau a celor chemați, pentru că, în vechime, pe lângă creștinii botezați puteau lua parte la ea și catehumenii, adică aceia care se pregăteau să intre în creștinism, trebuind să învețe mai întâi adevărurile de credință creștină. Ea ține de la Bindecuvântare până la cuvintele „Cei chemați, ieșiți!...”, când catehumenii trebuiau să părăsească biserica.

Părțile mai de seamă ale Liturghiei catehumenilor sunt:

✚ **Bindecuvântarea mare:** „Bindecuvântată este împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor”;

✚ **Ectenia mare:** cereri la care creștinii răspund cu „Doamne miluiește”;

✚ **Antifoanele,** din care cele mai cunoscute sunt „Fericirile”;

✚ **Vohodul mic** sau ieșirea cu Sfânta Evanghelie;

✚ **Imnul trisaghion** (Sfinte Dumnezeule...);

✚ **Citirile din Sfânta Scriptură** (Apostolul și Evanghelia);

✚ **Ectenia stăruitoare** sau întreită;

✚ **Ectenia pentru catehumeni** (pentru cei ce se pregătesc de botez).

**Vohodul cel mic**

**sau ieșirea cu Sfânta Evanghelie**

Închipuie ieșirea Mântuitorului în lume, spre propovăduirea Evangheliei. Sfânta Evanghelie întruchipează pe Hristos însuși; de aceea cântăm acum: „Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos”. Luminile care sunt purtate înainte închipuie pe Sfântul Ioan Botezătorul și Înaintemergatorul, cel care a pregătit calea Domnului (Marcu 1, 2-3), și pe toți proorocii Legii Vechi, care au prevestit venirea Lui.

Rostind cuvintele „înțelepciune drepti” preotul sau diaconul arată poporului Sfânta Evanghelie, înălțând-o în văzul tuturor, înainte de a intra în Sfântul Altar. Prin ele preotul vrea să spună credincioșilor: „Această Sfântă Evanghelie, care se va citi îndată, este singura și adevărata înțelepciune: înțelepciunea dumnezeiască (I Cor. 1, 24-30 și Col. 2, 2, 3); se cuvine, deci, s-o ascultați stând drepti în picioare, în semn de respect, iar nu stând jos, ca până acum”. La noi însă credincioșii își arată respectul față de Sfânta Evanghelie îngenunchind în timpul citirii ei, ca și cum ar asculta pe Domnul însuși. Cei care stau în picioare nu fac un păcat. Vă reamintim însă, că ziua Duminicii se



aseamăna zilei Învierii, iar pentru bucuria Învierii nu stăm Duminica în genunchi și nici nu facem metanii, de la Vecernia din

seara zilei de sâmbătă și până după Vecernia din ziua de Duminică. ❖

*Călăuza ortodoxă*

**Din minunile Sfântului Efrem cel Nou  
Frământările unei mame**

**O**minune pe care Sfântul Efrem cel Nou a făcut-o chiar unei familii din parohia Șerban Vodă. Peste două luni băiatul mamei, băiatul cel mic, urma să plece la liceu. Vestea însă că urma să stea la internat a început să aducă în inima mamei o mare îngrijorare. „Cine îl va scula pe băiat în fiecare dimineață, mai devreme cu o jumătate de oră înainte de micul dejun, ca să ia pastila de Eutirox?”

Până acum a făcut-o mama, bunica, bunicul. Dar acum, cine va avea grija lui? Băiatul diagnosticat la I.C.Parhon cu hipotiroidie lua acest tratament, în fiecare zi, de 7 ani și urma după spusele medicului endocrinolog să-l ia toată viața. Deci cine se angaja de acum să aibă grija băiatului?

Frământări omenesti. Frământările unei mame pentru copilul ei. Dar, uitase oare mama de ajutorul Sfinților, de mila cea mare a Maicii Domnului, de purtarea de grijă a lui Dumnezeu? Nu. Multe minuni se săvârșiseră în familia ei, chiar cu băiatul cel mic, ca să poată uita. Știa mama ajutorul sfinților. Chiar pentru admiterea la liceu

mama mai apelase la ajutorul unui sfânt. Cine altul decât Sfântul Efrem cel Nou, mare făcător de minuni! Acum se ruga la Sfântul Efrem cel Nou, să aibă grija băiatului acolo la liceu, să-l apere. Nu s-a gândit o clipă că Sfântul va face mult mai mult decât să-l atenționeze pe băiat ca în fiecare dimineață să-și ia tratamentul.

În ultima săptămână de dinaintea plecării la internat, cu 4 zile înainte, mama îi spune băiatului să se ducă I.C.Parhon pentru o ultimă întrevvedere cu medicul endocrinolog, ea fiind la serviciu. Miercuri, 10 septembrie 2014, ora 12:00 mama primește un telefon. Era băiatul cel mic. „Mamă, doamna doctor mi-a spus să întrerup Eutiroxul și să mă duc la control peste 6 luni.” Apoi... lacrimi de bucurie.

Mare este Dumnezeu și minunat întru sfinții Lui!

„Bucură-te, căci tu tămăduiești de bolile ce nu au vindecare” / „Bucură-te, căci îi umpli de bucurie pe cei care ți s-au rugat.” / „Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, de-a pururi fericite!” ❖

**PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 3 - 10 MAI 2015**

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 3 mai	08 <sup>00</sup> -12 <sup>00</sup>	Duminica a 4-a după Paști (a Slăbănogului) - Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 6 mai	07 <sup>30</sup> -09 <sup>30</sup> 17 <sup>00</sup> -19 <sup>00</sup>	Sfânta Liturghie Sfântul Maslu
Vineri 8 mai	07 <sup>30</sup> -09 <sup>30</sup> 17 <sup>00</sup> -19 <sup>00</sup>	Sfânta Liturghie Vecernie cu Litie, Acatist
Sâmbătă 9 mai	07 <sup>30</sup> -10 <sup>30</sup> 17 <sup>00</sup> -18 <sup>00</sup>	Sfânta Liturghie, Pomenirea morților Vecernie
Duminică 10 mai	08 <sup>00</sup> -12 <sup>00</sup>	Duminica a 5-a după Paști (a Samarinenței) - Utrenia, Sfânta Liturghie